பழைமையை அத்திவாரமாகக் கொண்டு புது மையை எழுப்பவேண்டும். புதிய புதிய சிருஷ்டிகள் எல்லாம் எங்கள் தமிழில் உண்டாக வேண்டும்.

— அ. செ. மு.

என் வாழ்வு சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். சுரண்டலும், அநீதியும், நிறைந்த சமுதா யத்தை ஒழிக்கவும் புதிய ஒளிமிக்க சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் என்னுலான பணியை எழுத்துமூலம் செய்யவேண்டும்.

— அ. ந. க.

நிகழ்காலச் செய்திகளையும் பிரச்சினைகளையும் கவிதை யில் ஆண்டு அதனை இன்றைய யுகத்துக்கு இழுத்து வரல் அவசியமாகும்.

— மஹாகவி

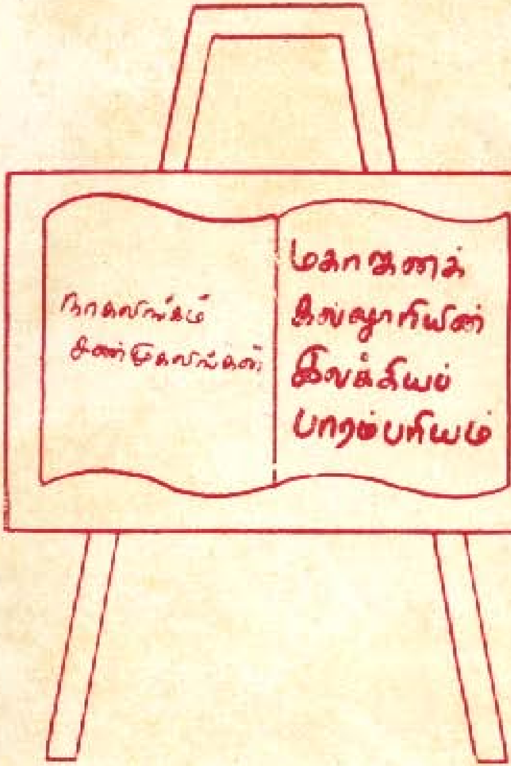

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரை - 7

மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பளை
1988-06-24

மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்

நாகலிங்கம் சண்முகலிங்கன்
சமூகவியல் விரிவுரையாளர்
பொருளியற் துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை
நினைவுப் பேருரை - 7
மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பளை.

Nagalingam Shanmugalingan
Department of Economics (Sociology)
University of Jaffna.

Literary Tradition of Mahajana College

Pavalar Thuraiappapillai Memorial Lecture - 7

Cover Design: **Nagalingam Noolalayam**
Nagula Giri, Myliddy South,
Tellippalai, Jaffna.

Printed at: **Sri Luxmi Press, Jaffna.**

இலக்கிய வரலாற்று நுண்ணாய்வில் ஒரு திருப்புமுனை

திரு. க. நாகராசா B. Com., M. A., Dip. Ed.,
அதிபர், மகாஜனக் கல்லூரி.

ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பத்தாமாண்டு மகாஜனக் கல்லூரியை நிறுவிய பாவலர் **தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை** முதல் இவ்வாண்டு கவிதைப் பரிசு பெறும் செல்வன் சி. **புகலவன்,** சிறுகதைப் பரிசு பெறும் செல்வி **நந்தினி குகதாசன்** ஆகியோர்வரை மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் எழுபத்தெட்டு ஆண்டு வரலாறு கொண்டது. மகாஜனக் கல்லூரி தான் உருவாக்கிய இலக்கிய ஆசிரியர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறது. மகாஜன இலக்கிய கர்த்தாக்களும் 'நாம் மகாஜனன்கள்' என்று பெருமை கொள்கின்றனர். இந்தஇதரவிதரத் தொடர்பே 'மகாஜனக் கல்லூரி இலக்கியப் பாரம்பரியம்' என்ற கருத்துணர்வின் அடிப்படையாகும். மகாஜனா மட்டுமே உணர்வு பூர்வமாக, திட்டமிட்டு, ஆய்வு நோக்கில் இக்கருத்துணர்வை வளர்த்துள்ளது

இத்தகைய நுண்ணாய்வு எண்ணக்கரு இலக்கிய வரலாற்று ஓட்டத்தில் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. பாவலர் பற்றி 1972 இல் அவரது நூற்றாண்டு விழாக் காலத்

தில் கல்லூரி ஆதரவில் நிகழ்த்தப்பட்ட அறிஞர் ஆய்வுகள், பாவலரை ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடியாக நிறுவியதோடு பாரதியாருக்கு முன்னரே, ஈழத்தில் நவீனத்துவத்தின் விடிவெள்ளி தோன்றி விட்டதென்றும் நிறுவியுள்ளன.

நூற்றாண்டு விழா ஆய்வுகளின் மறுமதிப்பீடாக, 1982 இல் (கலாநிதி) நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களின் **பாவலரும் பாரதியும்** என்ற நினைவுப் பேருரை இடம் பெற்றது.

இவ்வாண்டு மகாஜனப் படைப்பாளிகள் அனைவரையும் தொகுத்து நோக்கும் **மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்** என்ற நினைவுப் பேருரையை அப்பாரம்பரியத்தின் சிறந்த அறுவடையான யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகச் சமூகவியல் விரிவுரையாளர் திரு. நா. சண்முகலிங்கன் வழங்குகிறார். இப்பேருரை இலக்கிய வரலாற்றில் பெரிதும் வேண்டப்படும் நுண்ணாய்வில் ஒரு திருப்பு முனையாக அமையும். மிகுந்த பொறுமையோடும் பொறுப்புணர்வோடும் அவர் இப்பணியை மேற்கொண்டு வெற்றி கண்டுள்ளார். பட்டமேற்படிப்பு ஆய்வுக்குப் பொருத்தமான தலைப்பு ஒன்றைச் சண்முகலிங்கன் இனங்காட்டியுள்ளார்.

எமது கல்லூரி இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் மற்றோர் இலக்கியப் படைப்பாளியான திரு. நா. சபேசன் தலைப்பையும் கருத்துரைத்து நினைவுப் பேருரை வெளியீட்டுக்காக எண்ணூற்றிருபத்தொரு ரூபாவையும் (£ 15) இலண்டனிலிருந்து அனுப்பினார்.

நினைவுப் பேருரையை நிகழத்தும் நா. சண்முகலிங்கனுக்கும் வெளியீட்டுக்கு நிதி வழங்கி, ஒரு புதிய மரபைத் தோற்றுவித்த நா. சபேசனுக்கும் நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மகாஜனக் கல்லூரியின் இலக்கியப் பாரம்பரியம்

பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் அவசியம் பெரிதும் உணரப்படுகின்ற வேளை இது. இலக்கியப் பாரம்பரியம் பற்றிய பிரக்ஞையும் இதன் வழியானதே. இந்தவகையில், ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் தனக்கென ஓர் இடத்தை வகிப்பதாய்க் கருதப்படும் மகாஜன இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பொருண்மையைக் காண்பதாய் இந்த நினைவுப் பேருரை அமைகின்றது.

மகாஜனாவின் இலக்கியப் பாரம்பரியம் என்ற எண்ணக்கரு, ஈழத்து இலக்கிய உலகில் ஏற்கெனவே சிந்தனை அலைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளது. இலக்கிய ஆய்வாளர்கள், இலக்கிய ஆசிரியர்கள் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நூல் அறிமுகக் குறிப்புகள், வானொலிச் சித்திரங்கள், பத்திரிகை சஞ்சிகைக் குறிப்புக்களின் வழியாக இவை பதியப்பட்டுமுள்ளன. இந்தப் பதிவுகளும் இவற்றுக்குப் புறம்பாக இதுவரையில் வெளியாகியுள்ள மகாஜனப் புலத்துப் படைப்பாளிகளின் நூல்களும் இந்த உரைக்கான ஆதாரங்களாகும்.

மகாஜனப் புலத்துப் படைப்பாளிகள் என்ற பதம் மகாஜனக் கல்லூரியுடன் ஆசிரிய அல்லது மாணவத் தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தவர்களையே குறித்து நிற்

கிறது. இந்த வகையில் மகாஜனக் கலைப்புலத்து விளைந்த ஒருவன் என்ற வகையில் அநுபவதரிசனமாகவும் ஆய்வுப் பொருளைக் காணும் வாய்ப்பு எனக்குண்டு. இதுவே புற வயமான நோக்குதலுக்குத் தடையாதலாகாது என்ற எச் சரிக்கை உணர்வும் கூடவே உண்டு.

குடியேற்ற நாட்டாதிக்க காலத்துச் சுய பண்பாட்டு விழிப்புணர்வின் மையங்களாய் யாழ்ப்பாணத்துத் தோன் றிய கல்வி நிறுவனங்களுள் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல் லூரியும் ஒன்றாகும். எழுபத்தெட்டு ஆண்டு கால வரலாற் றினைக் கொண்டது இக்கல்லூரி. இந்த நீண்ட கல்வி வர லாற்றில் ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் செல்நெறி களுடன் அது கொண்டிருந்த உறவின் தரிசனத்திலேதான் மகாஜன இலக்கியப் பாரம்பரியம் என்ற எண்ணக் கரு வின் பொருண்மையை நாம் காண முடியும்.

இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பகால யாழ்ப்பாணத்தின் கல்வி, இலக்கிய வரலாறுகளிற் காணப்படும் சில செல் நெறிகளை விளக்குவதாயும் அந்நெறிகளுக்கான எடுத்துக் காட்டாகவும் பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையின் வாழ்க்கை ஆய்வாளரினாற் கணிக்கப்படுவது (சிவத்தம்பி, 1972). காலம், கையாண்ட வடிவம், சமூக நோக்கு என்ற பார்வையினடியாகப் பாரதியாருடன் பாவலரை ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் பயனுள முயற்சியாய் அமையும் என்ற கருத் தும் முன்வைக்கப்படுவது (கைலாசபதி, 1982).

பழகு தமிழைக் கையாண்டமை, சமகால சமூக, அர சியற் பிரச்சினைகளைக் கவிப்பொருளாய்க் கொண்டமை, பதம், கீர்த்தனை, கும்மி முதலிய இசைப் பாவடிவங்களை எடுத்தாண்டமை, அந்நிய கலாசாரத் தாக்கத்தின் ஆபத்துக் களை வலியுறுத்தியமையெனப் பாவலரின் பங்களிப்புக்கள் கவனத்தைப் பெறுவன. ஒட்டுமொத்தமாகக் காண்கையில்,

> உயர்திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையவர்கள் நாவலர் அவர்களுக்குப்பின் நாவலர் அவர்களைப் போலவே நமது நிலையையும் நமது தேசத்தின் நிலை யையும் நன்கு சிந்தித்திருக்கிறார்கள். நாவலர் அவர் கள் வசனமூலம் தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்டிருக் கிறார். பிள்ளையவர்கள் கவிதை மூலம் தமது சிந்தனை களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் (பண்டிதமணி, 1960).

சொல்லோடு மட்டும் நின்றுவிடாது செயல் வடி வம் பெற்ற பாவலரின் சிந்தனைகளில் முக்கியமானது மகாஜனக் கல்லூரி. அவர் நிறுவிய மகாஜனக் கல்லூரி யின் வழியாக அவரது சிந்தனையும் செயலும் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்வது. இந்த வகையில் இங்கே நாம் நோக்கும் மகாஜன இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாகவும் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை யைக் காண்கிறோம்.

தமிழில் சுய படைப்புக்களின் இன்றியமையாமையை அடிக்கடி வலியுறுத்தி நின்றவர் பாவலர்.

> சேக்ஸ்பியர், மில்ரன், ஜோன்சனுடன் நின்றுபோகாது கவிதை, உரைநடை வடிவில் ஆங்கில மனங்கள் படைப்புக்களைத் தொடர்ந்து தரமுடியுமென்றால், எங் களால் ஏன் இயலாது?

எனக்கேட்ட பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் (1960) தாமே பல படைப்புக்களை முன்னோடியாகத் தந்தவர்.

துரையப்பாபிள்ளையைத் தொடர்ந்து மகாஜனாவைப் பொறுப்பேற்ற அதிபர் திரு. கா. சின்னப்பா அவர்களும் கவிஞராகவே அறியப்படுபவர். ஆனந்தபோதினி, ஈழகேசரி, இந்துசாதனம் முதலிய வெளியீடுகளில் இவரது கவிதை கள், கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. மகாஜன இலக் கியப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சி இவராற் பேணப்பட்ட தென்று நாம் கருதமுடியும். இவரது இலக்கியப் பங்களிப் பினைக் கணிப்பிடுமாறு ஆக்கங்கள் தொகுத்து வெளியிடப் படுவது இன்றியமையாதது.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஆக்க நிலைப்பட்ட தேசியப் பரிமாணம் நன்கு புலனாகிய, நிலைநிறுத்தப்பட்ட காலமாக

மறுமலர்ச்சிக் காலம் கருதப்படுவது. இதனால் இக்காலத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகள் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பான கவனத்தைப் பெறுபவர்கள். இந்த மறுமலர்ச்சிக் கால மும்மணிகளாகக் கருதப்படுகின்ற அ. செ. முருகானந்தன், அ. ந. கந்தசாமி, மஹாகவி ஆகிய மூவரும் மகாஜனக் கல்லூரி, ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்துக்கு ஈன்று புறந்தந்தவர்களாக அறிமுகம் செய்யப்படுவதனை இங்கு நாம் குறித்துக் கொள்ளலாம் (செந்திநாதன், 1973; நுஃமான், 1981).

> தமிழின் கட்டுக்கிடையாய்க் கிடந்த தேக்க நிலையையும் எம் மக்களின் அடிமை நிலையையும் அறிந்த மறுமலர்ச்சி வேட்கையும் விடுதலை விருப்புங் கொண்ட இவ்வெழுத்தாளர் தாம் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணினைத் தனித்துவம் சிதையாது சீர்ப்படுத்துவதோடு அதற்கு மேற்கிலே தோற்றிய சிந்தனை ஊற்றுக்களினின்றும் நீர் கொணர்ந்து பாய்ச்சி வளம்படுத்தவும் விழைந்தனர் எனலாம் (தில்லைநாதன், 1973).

மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் இந்த முக்கியமான பணியில் முன்னின்ற இந்த மகாஜன 'மும்மணி'களும் தமது படைப்புத் திறத்தாலே நட்சத்திரங்களாயினர். இதன் வழி ஈழத்து இலக்கியத்தின் புதிய செல்நெறிகளுக்கு வழிகாட்டுபவர் ஆயினர்.

> பழைமையை அத்திவாரமாகக் கொண்டு புதுமையை எழுப்பவேண்டும். புதிய புதிய சிருஷ்டிகள் எல்லாம் எங்கள் தமிழில் உண்டாகவேண்டும். பழைமையை மட்டும் புதுப்பித்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. புத்துயிரும் புத்தழகும் கொண்ட புதுப்புது முறைகளில் தமிழிலக்கியம் விரியவேண்டும் (அ. செ. முருகானந்தன், 1986).

என்ற இலட்சியப் பிரகடனத்துடன் புறப்பட்ட அ. செ. மு இன் சிறுகதைகள் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் மிக முக்கிய இடம் வகிப்பன. 1986 ஆம் ஆண்டு வெளியான

மனிதமாடு சிறுகதைத் தொகுதியுடன் இது இலக்கிய உலகில் எளிதாய் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அ. செ. மு. இன் இலக்கிய ஆளுமையை மேலும் தரிசிக்க அவரது படைப்புக்கள் அனைத்தும் நூலுருப்பெறல் அவசியமாகும்.

> தேசத்தின் வறுமை, துன்பம், அரசியல் நிலைமை முதலியவற்றை உணர்ச்சியூட்டக் கூடிய முறையிற் சித்திரிக்கும் இலட்சியக் கதைகள் பெருக வேண்டும்.

என்று 'தமிழில் கதை இலக்கியம்' என்ற கட்டுரையிலே குறிப்பிடுவார் அ. செ. மு. (1942).

> என்வாழ்வு சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். சுரண்டலும் அநீதியும் நிறைந்த சமுதாயத்தை ஒழிக்கவும் புதிய ஒளிமிக்க சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் என்னாலான பணியை எழுத்து மூலம் செய்யவேண்டும்.

என்று சொல்லும் (அ. செ. மு. இன் மறுமலர்ச்சிக்கால சகாவான) அ. ந. கந்தசாமி (1981) தமது இந்த இலட்சியத்துக்கான இலக்கிய இயக்கத்தின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்த போது, சோசலிச யதார்த்தத்தை ஏற்று நிறுவன மயப்பட்டுச் செயற்படத் தொடங்கினார். இதன் வழி 'முற்போக்கு இலக்கியத்தின் மூத்த பிள்ளை'களுள் ஒருவராகக் கணிக்கப்பட்டார். சிறுகதையில் மட்டுமன்றிக் கவிதை, நாடகம் ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களிலும் அ. ந. கந்தசாமி சிறப்பான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவரைப் பற்றிய முழுமையான மதிப்பீட்டுக்கும் கூட இவரது ஆக்கங்கள் நூலுருப் பெறாமை ஒரு தடையே.

> மக்கள் பக்கம் நின்று மக்களுக்காகவே எழுதுபவனை ஒருபோதும் மக்கள் மறக்கமாட்டார்கள். மக்களின் குரலாக நின்று படைப்பதிற்றான் எழுத்தாளன் தன் தேசத்தின் சிருஷ்டிக் களத்தில் நிலைகொள்ள முடியும்.

எனக் கூறிய அ. ந. கந்தசாமியின் (1981) நிலைபேறு நிச்சயமானதே. ஆயினும், அவரது படைப்புக்கள் இனியேனும் நூல் வடிவம் பெறவேண்டும்.

நல்ல வேளையாக மஹாகவியின் படைப்புக்களிற் பெரும்பாலானவை சற்றுக் காலந் தாழ்த்தியேனும் வெளியிடப்பட்டதால் நமது மரபில் மஹாகவியின் இடத்தை உரிய முறையில் நிலைநாட்ட முடிந்திருக்கிறது. ஈழத்து நவீன தமிழ்க் கவிதையின் பல பிரதான பண்புகளைத் தோற்றுவித்து வளர்த்தெடுத்தவர் என்ற பெருமையைப்பெறும் மஹாகவி,

> ஈழத்தில் மட்டுமன்றி, தமிழகம் உட்பட நவீன தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றிலேயே தானே ஒரு சகாப்தம் ஆகின்றார் (நுஃமான், 1981).

> அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையும் அநுபவங்களையும் நோக்கி மஹாகவியின் கவிதை திரும்பியதே முக்கியமான ஒரு திருப்பு முனையாகும்... மஹாகவி ஒரு புதிய சந்ததியை விருத்தியாக்கும் ஒரு காலகட்டமாகிறார். நாம் இன்னமும் பாரதி யுகத்தில் இருக்கின்றோம் என்று சொல்வது தவறு. பாரதி பரம்பரையின் இறுதித் தளிர்கள் பழுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பாரதி ஒரு யுகசந்தி என்பது மெய்யே. ஆனால், அந்த யுகசந்தி பிரிந்துவிட்டது. அதன் ஒரு கிளையே பிச்சமூர்த்தி என்றால் அதன் மறுகிளை மஹாகவியே. பாரதி வளர்த்த சில கவிதைப் பண்புகளின் தோல்வியே பிச்சமூர்த்தி என்றால் அத்தோல்வி நிகழாமல் அதனை இன்னுமொரு கட்டத்துக்கு உயர்த்திய வெற்றியே மஹாகவி (சண்முகம் சிவலிங்கம், 1970)

எனக் கணிக்கப்படுகின்றார்.

நிகழ்காலச் செய்திகளையும் கவிதையில் ஆண்டு அதனை இன்றைய யுகத்துக்கு இழுத்துவரல் அவசியமாகும் என்பார் மஹாகவி (1973). கவிதை ஊடகம், வெளிப்பாட்டு முறை என்பவற்றிலும் புதிய தன்மைகளைச் சேர்த்து இன்றைய நிகழ்காலச் செய்திகளையும் பிரச்சினைகளையும் கவிதையில் ஆண்டு இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையின் செல்நெறியைச் சிறப்பாகப் பிரதிபலித்து நிற்பவர் சேரன். சேரன் மஹாகவியின் வாரிசு; பரம்பரை.

அப்பனை மகனாகி உயிர் ஓம்பும் நியதியின் சிறப்பான வெளிப்பாடு.

இலக்கிய வடிவங்களில் ஒன்றான கவிதையில் சகாப்தங்களாகிவிட்ட இந்த மஹாகவியும் சேரனும் மகாஜனக் கலைப்புலத்து விளைந்தவர்கள்.

இந்த நட்சத்திர மதிப்பீடுகளுக்குப் புறம்பாகவும் மகாஜனப் படைப்பாளிகள் பலரை ஈழத்து இலக்கிய உலகில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவத்துடன் காணமுடியும்.

பண்டைய இலக்கியங்களில் தோய்ந்து, இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி, இலக்கிய நாடகங்கள் எனப் பல நூல்களை ஈந்தவர் **புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரன்.** தம் ஆசிரியப் பணியின் முழுமைக் காலமும் மகாஜனாவிலேயே பணிபுரிந்தவர்; மகாஜனாவின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்தி நின்றவர். 'கல்விக் கலைஞன் துரையப்பா புகழ் துதிப்போம்' என்றும் 'வெல்லுக மாஜன மாதா' என்றும் சிறப்பான கல்லூரிக் கீதத்தையும் தந்து கல்லூரியின் இலக்கிய வரலாற்றுடன் சங்கமமாகியுள்ளார். இவரது முயற்சியில் கல்லூரி வெளியீடுகளாகக் காத்திரமான இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன.

கல்லூரியின் இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபாடு கொண்ட பல ஆசிரியர்களைக் குறிப்பிட முடியும். விரிவஞ்சி எடுத்துக் காட்டுகளாய்த்தான் சிலர் இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

மறுமலர்ச்சிக் காலக் கவிஞருள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவராகக் கருதப்படும் **கதிரேசன்** எனப்படுகின்ற செ. கதிரேசர்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள் மகாஜனக் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியத்துக்கு நாடக இலக்கியத்தின் வழி தந்த பரிசுகள், மகாஜனாவின் வரலாற்று நிகழ்வுகளாய்க் கணிக்கப்படுவன. இலங்கைக் கலைக்கழக நாடகப் போட்டிக்கென இவரால் எழுதப்பட்டுத் தொடர்ந்து முதற் பரிசில்களையும் பெற்றுக் கொண்ட ஐந்து நாடகங்களும்

பாரதம் தந்த பரிசு என்ற பெயரில் மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களினாலேயே நூலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளன. கதிரேசன் கவிதைகள் நூலாக்கம் பெறுவதன் அவசியத்தை ஈண்டுக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மகாஜனாவின் மற்றொரு இலக்கிய ஆசிரியராக நம் கவனத்தைப் பெறுபவர் த. சண்முகசுந்தரம் ஆசிரியர். ஈழத்துக் கலை, இலக்கிய மரபு மூலங்களின் தேடலில், நாட்டாரியல் முன்னோடியாக ஈழத்துக் கல்வி வரலாற்றில் நிலை பெற்றுள்ளவர். பேராதனைப் பல்கலைக் கழக மாணவர் சஞ்சிகையின் முதல் ஆசிரியர் என்ற பெருமையைப் பெறுபவர். பல சிறுகதைகள், நாடகங்கள், இன்னும் நடைச் சித்திரங்கள் என இவரது படைப்புகள் பல நூல் வடிவிலும் வெளிவந்துள்ளன.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சங்கிலியன் நாடக மரபில் ஈழத்து அரசியல் வரலாற்று நிகழ்வுகளை நாடகமாக்கித் தந்தமையும் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களது முக்கிய பணியாகக் கருதப்படும். செழுமையான, செட்டான இவரது மொழிநடை என்னை மிகவும் கவர்ந்த, பாதித்த விடயமாகும். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. சண்முகசுந்தரம் ஆகியோரின் மொழிநடை வளர்ச்சி நிலைகள் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியன. கல்லூரி மாணவர் மன்றங்கள், கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளை வழிப்படுத்தியதிலும் இவருக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. மகாஜன மாணவரின் முதற் சிறுகதைத் தொகுப்பான இளம் முல்லைக்குப் பின்னால் சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் உழைப்பு நிறைய இருந்தது. இதனை அடியொற்றியே இவர்கள் என்ற மாணவர் சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளியானது. ஆசிரியர் திரு. செ. இராஜகுலேந்திரன் இதன் பின்னணியிலிருந்தார். இவரது பணிகள் இன்றும் தொடர்வன.

மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரும் சில ஆண்டுகள் ஆசிரியராய் விளங்கியவருமான மயிலங்கூடலூர்

பி. நடராசன் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க இலக்கிய ஆளுமை. கல்லூரியிலும் வெளியேயும் சமூக, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல படைப்புக்கள் நூல் வடிவம் பெறக் காரணராக இருப்பவர் இவர். சேரன், சபேசன் முதலியோருக்குப் பின்னால் நடராசனின் வழிப்படுத்தல் நிறைய இருந்திருக்கிறது. 'தன்னுடைய கருத்தெதனையும் திணிக்காமல் சுயமான வளர்ச்சிக்கு மிகவும் உற்சாகப்படுத்தியவர் இவர்' என்கிறார் சபேசன் (1986). எழுபதுகளின் ஆரம்பங்களில் மகாஜனாவிலே கவிதைப் போட்டிகளை நடத்திப் பரிசு வழங்க நான் விரும்பியவேளை அதனை நடைமுறைப்படுத்த இவர் உழைத்ததும் அந்தப் போட்டிகளில் சேரன், ஆதவன். புராந்தகன், விஜயேந்திரன், சபேசன் முதலியோர் தேறியதும் இந்த வேளையில் என் நினைவுகளில் எழும்.

நடராசனுடன் இணைந்தும் தனித்தும் மகாஜன இலக்கியப் பாரம்பரியம் என்ற எண்ணக்கரு அறிஞர் மட்டத்திலும் மக்கள் மத்தியிலும் நிலைநாட்டப்படவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவும் பல்வேறு வழிகளில் உழைத்தவர்களில் திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் குறிப்பிடத்தக்கவர். கல்லூரியில் பாவலர் நூற்றாண்டு விழா மலர், நிறுவியவர் நினைவுப் பேருரைத் தொடர் என இவர் சிந்தனையில் மலர்ந்தவை பல. தமிழிலக்கியம், தொல்லியல், தமிழில் தொடர்புச் சாதனங்கள் என்பனபற்றிச் சிறந்த கட்டுரைகளையும் இவர் தந்துள்ளார். மகாஜனப் பாரம்பரியத்தில் பாவலரிலிருந்து தொடருகின்ற பத்திரிகைத்துறை மரபில் இவர் இன்று வீரகேசரி இதழின் பிரதம ஆசிரியராக இருக்கின்றார்.

மகாஜன இலக்கியப் பரம்பரையினருள் அதிக நூல்களை வெளியிட்டவர் தெல்லியூர் நடராசன். இந்த ஆய்வு தொடர்பான தேடலின்போதே இவர் பற்றிய தகவல்களை, நூல்களை அறிய முடிந்தது. அ. செ. மு., அ ந க., மஹாகவி காலத்து மகாஜனனான இவருக்கும் அ. செ. மு., அ. ந க. ஆகியோரைப் போல நிறையப் பத்திரிகைத்

தொடர்புகள் இருந்திருக்கின்றன. இவரது நூல்கள் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வுக்குள்ளாக்கப்பட்டு, காலப் பின்னணியில் மதிப்பீடு செய்யப்படுதல் இன்றியமையாதது என்று கருதுகிறேன்.

பழந் தமிழிலக்கிய மரபில் மனிதநேய உணர்வு மிக்க நல்ல பல கவிதை நூல்களைத் தந்துள்ள மகாஜனன் புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம். அ. செ. மு.ஐப் போல எழுத்தையே தொழிலாகக் கொண்டு பொருளாதாரரீதியிற் பாதிக்கப்பட்டவர் இவர்.

மகாஜனன் என்ற பிரகடனத்துடன் நல்ல இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருபவர் வேல் அமுதன். இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்துள்ளன.

இன்று மிகவும் அறியப்பட்ட எழுத்தாளராக, 'இன்றைய பெண் எழுத்தாளர்' என்ற பெருமையுடன் நல்ல சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் தந்துள்ளார் கோகிலா மகேந்திரன். மிகக் குறுகிய காலத்துள் நிறைய எழுதித் தமக்கென ஓரிடத்தை நிறுவிக்கொண்ட மகாஜனன் இவர்.

அண்மையில் ஆகுதி என்ற சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்துள்ள சோமகாந்தன் ஒரு மகாஜனன் என்ற தகவல் மிக அண்மையிலேயே எனக்குத் தெரியவந்தது. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் என்ற நிறுவனத்தின் நிலைபேற்றிலும் நாவலர் சபையின் இலக்கிய முயற்சிகளிலும் இவரது பங்கு நிறைய உள்ளது.

பௌராணிக வித்தகர் எனப்படுகின்ற திரு. குக சர்மா அவர்களின் இலக்கியத் தொகுதி, குரும்பசிட்டி கே. எஸ், சிவகுமாரனின் சிறுகதைத் தொகுப்பு, ஆதவன், சபேசனின் கவிதைத் தொகுதிகள் என மகாஜனப் பட்டியல் நீளும்.

இந்த மகாஜனன்களின் நூல்வரிசையில் மிக அண்மையில் இரண்டு நூல்களை என்னாலும் தர முடிந்திருக்கிறது. இவற்றைவிட, இலங்கை வானொலியின் "கங்கையாளே." " இசைத்தட்டிலும் ஏனைய வானொலி இசைத்தட்டுகளிலும் எனது தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் (Lyrics) சில பதிவாகியுள்ளன.

இந்த வகையில் 'கங்கையாளே'யில் இடம்பிடித்த மற்றொரு மகாஜனன் மாவை நித்தியானந்தன். நல்ல கவிதைகளையும் நாடகங்களையும் எழுதியுள்ள நித்தியானந்தனின் படைப்புக்களும் நூலுருப் பெறவேண்டியது இன்றியமையாதது.

மகாஜனாவின் 'புதுசு'களில் குறிப்பிடத்தக்க இளவாலை விஜயேந்திரன் அ. ரவி, பாலசூரியன் முதலியோரின் படைப்புக்கள் நூல்வடிவம் பெறும்போது இவர்களைப்பற்றிய மதிப்பீடும் நிலைபேறும் அதிகமாகும் என்று கருதுகிறேன்.

பல கவிஞர்களுடன் தொகுதிகளில் இடம்பிடித்துள்ள ஊர்வசி, ஒளவை முதலியோரின் தனியான தொகுதிகளின் அவசியத்தையும் இங்குக் குறிப்பிடவேண்டும்.

சிங்கள – தமிழ் இலக்கியப் பரிவர்த்தனை என்ற மிக இன்றியமையாத இலக்கியப் பணியில் இரண்டு நூல்களைத் தந்ததுடன் வானொலி போன்ற தொடர்பூடகங்களின் வழி இன்றும் இதனைச் செய்துவரும் மயிலங்கூடலூர் த.கனகரத்தினம் அவர்களும் இங்குக் கவனத்துக்குரியவர்.

இலக்கியத் திறனாய்வுத் துறையிலும் இன்றைய சமூக அறிவியற் போக்குகளை நன்கு அறிந்து அவற்றினைத் தமிழிலக்கிய மரபில் பிரயோகித்து, சிறப்பான திறனாய்வை மேற்கொள்பவர் திரு. க. சண்முகலிங்கம்.

மகாஜனாவுக்கெனச் சிறப்பான கையெழுத்துச் சஞ்சிகை மரபு இருக்கின்றது. மகாஜனப் படைப்பாளிகளின் பயிற்சிக் களங்களாக இவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இன்று வெளிவருகின்ற அரங்கம் வரையில் பல சஞ்சிகைகள் இப்பாரம்பரியத்திற்குரியன. எழுபதுகளில் வானொலி விமர்சனங்கள் வரை இவை எட்டப்பட்டுள்ளன.

மாணவர் ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கி ஆண்டு தோறும் வெளிவந்த கல்லூரி இதழான மகாஜனனுக்குப் புறம்பாக எழுபதுகளில் க. நாகேஸ்வரன், சு. சரவணபவன், பொ. இரகுபதி முதலியோர் சம்பந்தப்பட்டிருந்த சங்கமம் மகாஜனன்களின் அச்சுவாகனமேறிய முதற் சஞ்சிகை யாகும்.

பின்னலே எண்பதுகளில் மகாஜன மாணவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அவர்கள் பழைய மாணவராகிவிட்ட நிலையிலும் தொடரும் புதுசு சஞ்சிகை ஈழத்துச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் தன் இடத்தை நிறுவிக் கொள்வது. ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஆரோக்கியமான செல் நெறியை அது காட்டி நிற்பதாக மதிப்பிடப்படுகிறது (நா. சுப்பிரமணியன் 1985).

மகாஜனக் கல்லூரியின் எழுபத்தெட்டு ஆண்டுகால வரலாற்றில் ஒரு பெரும் மாணவ பரம்பரை. இவர்கள் அனை வருமே தங்களை மகாஜனன்கள் என்று பிரகடனம் செய்து கொண்டு எழுதியதாகக் கூறமுடியாது. இந்த முன்னோடி முயற்சியில் எனது கண்களுக்குள் அகப்படாத பிற படைப் பாளிகளும் படைப்புக்களும் நிறைய இருக்கலாம். அவற் றையும் இனங்கண்டு மதிப்பிட இவ்வுரை வழிகாட்டியாக அமையும் என்று கருதுகிறேன்.

இவ்வாறாக, மகாஜன இலக்கியப் பாரம்பரியம் அளவு ரீதியாகவும் (Quantitative) தன்மை ரீதியாகவும் (Qualitative) ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியத்திற்குக் கணிசமாகப் பங்களித்துள்ளது. இதன்வழி மகாஜன இலக்கியப் பாரம் பரியம் என்ற எண்ணக் கருவும் பொருண்மை பெறுவதா கக் கொள்ளப்படலாம். எனினும் இதனை, மேலும் உறுதிப் படுத்தும் முயற்சியாய் மகாஜனப் படைப்பாளிகள் அல்லது மகாஜனப் புலத்து விளைந்த படைப்பாளிகள் என இது வரை கூறப்பட்ட எண்ணக் கருவின் பொருண்மையையும் சற்று ஆழ்ந்து காண்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன். மகாஜனப் படைப்புப் புலத்தின் ஆக்கக் கூறுகளை இனங் காணும் முயற்சியாயும் இது அமையும்.

மகாஜனப் படைப்பாளிகள் என்ற எமது வரை யறை மகாஜனவுடன் ஆசிரிய, மாணவ உறவுகொண்ட படைப்பாளிகளையே குறித்து நின்றமை முன்னர் சுட்டப் பட்டது. உண்மையில், மகாஜனவுடனான இவர்களின் மாணவ, ஆசிரிய உறவுக்கும் இவர்களின் படைப்பாற்ற லுக்கும் படைப்புகளுக்கும் உள்ள உறவு நிர்ணயத்தில் தான் மகாஜனப் படைப்பாளிகள் என்ற பிரயோகம் அர்த் தம்பெறும். இல்லையெனில் வெறும் பரம்பரைப் பெருமை பேசுதலில் பெருமைக்குரியவர்களைத் தம்மவராய் அல்லது தம்மை அவர்களின்பால் சேர்த்துக்காணும் காட்டும் சரா சரிச் சமூக நடைமுறையாய் நமது முயற்சியும் போய்விடும் ஆபத்து உண்டு. இந்த விடயத்தில் மகாஜனப் படைப் பாளிகளின் வாக்குமூலங்களிற் சில எமக்குத் துணையாகும்.

தமது தமிழார்வத்தைத் தூண்டியும் தாம் எழுதும் கட்டுரைகளை வியந்தும் தமது தமிழ்ப்பாட ஆசிரியர், தம் பிற்காலத் திறமைக்குப் பேராதரவாக இருந்தமைபற்றி அ. செ. மு. நன்றியுடன் நினைவுகூர்வதாகக் கதிரேசர்பிள்ளை ஆசிரியர் (1973) குறிப்பிடுவார். திரு. கதிரேசர்பிள்ளை முதலாய் நீளும் ஆசிரியர் பரம்பரையும் அதற்கு நன்றி சொல்லும் மாணவர் பரம்பரையும் மகாஜன பாரம்பரியத் தில் நிறைந்து விளங்குவதற்கு நானும் ஒரு சாட்சியாக லாம்.

மிகப் ‘புதுசான’ சாட்சியாய்ச் சபேசனையும் இங்கு அழைக்கலாம். ‘மாணவரின் முயற்சிகளைத் தட்டிக் கொடுத்து உற்சாகப்படுத்துவது மகாஜனப் பாரம்பரி யம்’ என்று தன் அநுபவத்தின் அடியாகச் சபேசன் தெரி விக்கும் கருத்து நம் கவனத்துக்குரியது (சபேசன், 1986). ஐந்தாவது வகுப்பிலேயே தன் முதற் கவிதையை எழுதக் காரணமான தமிழாசிரியர், பின்னலே கையெழுத்துச் சஞ் சிகை ஆசிரியராகத் தம்மை வளர்த்த ஆசிரியர் திரு. ச. விநா யகரத்தினம், இந்த முயற்சியை வகுப்பறைக்கு வந்தே உற் சாகப்படுத்திய அதிபர் திரு. பொ. கனகசபாபதி எனச் சபேசனின் மனப்பதிவு நீளும். சபேசனின் கூற்றினடியா

கச் சில பொதுவான அவதானிப்புகளையும் இந்த இடத்தில் நாம் கருத்திற் கொள்ளலாம்.

படைப்புத்திறன் விருத்திக்கு அடிப்படையான மொழியாளுமையின் வளர்ச்சிக்குக் காலாகும் மகாஜனவின் தமிழாசிரியர் பரம்பரையினர். இந்தக் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் பொறுப்பாயிருந்து உழைக்கும் ஆசிரியர்கள். அதுபோலவே கலை இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு மகாஜனக் கலைத்திட்டத்தில் இடந்தந்து வேண்டிய ஊக்க மெல்லாம் தந்துநிற்கும் மகாஜனவின் அதிபர்கள். இந்த முயற்சிகளுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளை அநுமதிக்கும் பெற்றோர். கல்லூரியின் கலை, இலக்கிய முயற்சிகளையெல்லாம் அங்கீகரித்து ஊக்கும் பண்பாட்டுப் புலம் என இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்தினதும் இடைவினைகளுக் கூடாகத் தான் மகாஜன ஆற்றல்கள் தோன்ற முடிந்திருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்தின் கலை, இலக்கிய மரபுகளின் ஊற்றுக் கண்கள் பலவற்றினை அம்பனைச் சூழல் கொண்டிருப்பது. கிராமியக்கலை வடிவங்களிலிருந்து தொல்சீர்க் கலை வடிவங்கள்வரை இங்கே உச்சநிலையிற் பயிலப்படுவன (வித்தியானந்தன், 1985). இசையும் ஓவியமும் நடனமும் நாடகமும் இலக்கிய–புராண படனங்களும் இயல்பாய்ப் பயிலப்படும் இல்லங்களிலிருந்தும் கிராமங்களிலிருந்தும் வருகின்ற இளைய உள்ளங்களின் ஆர்வங்களை இனங்கண்டு அவை வளர்தற்கேற்ற சூழ்நிலையைத் தருகின்றபோது அவை சக்திவாய்ந்த ஆற்றல்களாய் மிளிர்வதில் வியப்பில்லை. மகாஜனப் படைப்பாளிகளின் படைப்புத்திறன் பின்னணியாக இந்தப் பண்பாட்டுப் புலத்தினையே சிறப்பாகக் காண்பது பொருத்தமானதென்று கருதுகிறேன்.

> என் குடும்பத்திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் கலையார்வம் கொண்டவர்கள். இதனால் நான் இளமையைக் கழித்த அந்த மனை எந்த வேளையிலும் கலகலப்பாக இருக்கும். இசையும் ஓவியமும் அக்குடும்பத்தின் பரம்பரைச் சொத்து.

> இத்தகு சூழலிலேதான் நான் வளர்ந்தேன். இதனால் என்னிடத்தே கதைகளைக் கற்பனையில் எழுத வேண்டுமென்ற ஆவல் முளைகொண்டுவிட்டது.

எனக்கூறும் அ. செ. மு. இன் கூற்றில் (1973) அவர் ஆற்றலிலே குடும்ப, பண்பாட்டுப் புலத்தின் இடம் புலப்படும். பாவலரிலிருந்து இன்று உருவாகிவரும் மகாஜனப் படைப்பாளிவரை கிடைக்கும் குடும்பச் சூழல், நண்பர் குழாம், பிரதிமைக் குழுக்கள் (Reference groups) என அமையும் சமூக மயமாக்கற் கூறுகள் அனைத்தையும் நுணுகி நோக்குகையில், மகாஜனப் பண்பாட்டுப் புலத்தின் செழுமை மேலும் தெளிவாகும். மகாஜனப் பாரம்பரியத்தின் சிறப்பும் ஒளிவிடும்.

> புதிய மாற்றங்கள், நவமான மணிமண்டபங்கள், ஆயினும் நமது சிறு பராயம் முதலாக நாம் உட்கொண்ட அதே வயற்காற்று, எமது முந்தையர் ஆயிரம் கனவுகள் கண்டு ஏர் பிடித்துச் சுழன்று வந்த அதே நிலப்பரப்பு இன்னமும் அப்படியே விரிந்து கிடக்கிறது (அ. செ. மு., 1973).

சமூக மாற்றங்களிடையும் பண்பாட்டின் செழுமையான கூறுகளைக் கைவிடாத இந்தப் புலத்தின் சிறப்பினைக் கண்டு தான் படைப்புச் சக்தியாய்ப் பண்பாடு கண்ட கலைத்தெய்வமான வாணியும் தன்வீடாக மகாஜனவைத் தேர்ந்தெடுத்து, தென்தமிழ் யாழ் மீட்டிச் சிரித்தபடி வீற்றிருக்கிறாள்.

> **வாணி, உன் வீடும் வளனும் அறிவேன் அக்**
> **காணி முழுதும் கலகலப்பே அல்லவோ?**

என்று மஹாகவி சும்மாவா சொன்னான்.

துணை நூல்கள், சஞ்சிகைகள்

கணபதிப்பிள்ளை, சி.— 'மதிப்புரை', சிந்தனைச் சோலை, 1960 மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை

கதிரேசர்பிள்ளை, செ.— 'அ. செ. முருகானந்தன் – வாழ்வும் பணியும்' மறுமலர்ச்சிக் காலம் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், கலைப்பெரு மன்றம், அம்பனை, தெல்லிப்பழை. 1973

கந்தசாமி, அ. ந.— 'நான் ஏன் எழுதுகிறேன்?' (மறு பிரசுரம்), நுட்பம், தமிழ்ச் சங்கம், மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகம், மொரட்டுவை. 1981

கைலாசபதி, க.— 'ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையில் பாரதியின் தாக்கம்–சில குறிப்புகள்', ஞானபண்டிதம்–வைரவிழா மலர், ஸ்ரீ ஞான பண்டித வித்தியாசாலை, கொக்குவில். 1982

சண்முகம் சிவலிங்கம்— மஹாகவியின் கோடை, வாசகர் சங்கம், 'நூறி மன்சில்', கல்முனை. 1970

சபேசன், நா.— இனிவரும்காலம், பொதிகை, சென்னை. 1986

சுப்பிரமணியம், நா.— 'ஈழத்துத் தமிழிலக்கியச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் 'புதுசு' வின் பண்பும் பணியும்' ஈழநாடு வாரமலர், யாழ்ப்பாணம். 1985

செத்தம்பி, கா.— 'பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சகல குண சம்பன்னன் பற்றிய ஓர் ஆய்வு', பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர், மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை. 1972

செந்திநாதன், கனக.— 'மறுமலர்ச்சிக் குழுவில் மணம்வீசும் மலர் – அ. செ. முருகானந்தன்,' மறுமலர்ச்சிக் காலம் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், 1973

கலைப்பெரு மன்றம், அம்பனை, தெல்லிப்பழை.

தில்லைநாதன், சி.— 'மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்', மறுமலர்ச்சிக் காலம்–இலக்கியச் சிறப்பிதழ், கலைப்பெரு மன்றம், அம்பனை, தெல்லிப்பழை. 1973

நுஃமான் எம். ஏ.— 'இவர்கள் – ஒரு அறிமுகம்', இவர்கள்' படைப்பிலக்கிய மன்றம், மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை 1981

மஹாகவி — 'சிறுகவிதை', மஹாகவியின் வீடும் வெளியும், வாசகர் சங்கம் 'நூறிமன்சில்', கல்முனை. 1973

முருகானந்தன் அ செ.— 'தமிழில் கதை இலக்கியம்', ஈழநாடு, யாழ்ப்பாணம். 17-05-1942 1942

1973 — 'இலக்கியக் களத்துமேடு – சில நினைவுகள்' மறுமலர்ச்சிக் காலம் – இலக்கியச் சிறப்பிதழ் கலைப்பெரு மன்றம், அம்பனை, தெல்லிப்பழை

1986 — 'மறுமலர்ச்சித் தமிழ்', மனிதமாடு (பின்னிணைப்பு), இலக்கியக் குழு, யாழ். மாவட்டக் கலாசாரப் பேரவை, யாழ்ப்பாணம்.

வித்தியானந்தன் சு.— 'காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரக் கலைவளம்', காங்கேசன் கல்வி மலர், அதிபர்கள் சங்கம், காங்கேசன் துறைக் கல்வி வட்டாரம். 1985

Thuraiappapillai T. A.— 'Jaffna Present and Past' (Ceylon National Review – January 1907), MAHAJANA COLLEGE JUBILEE SOUVENIR, Mahajana College, Tellippalai. 1960

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நினைவுப் பேருரைகள்

1. நமது கல்விமரபு
   —பேராசிரியர் கார்த்திகேசு இந்திரபாலா, 1975

2. நமது மொழியின் இயல்புகள்
   —கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ், 1976

3. ஈழவரலாற்று மரபில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை
   —கலாநிதி சி. பத்மநாதன், 1977

4. பாவலரும் பாரதியும்
   —நா. சுப்பிரமணியம் எம். ஏ., 1982

5. பெருங்கற்கால யாழ்ப்பாணம்
   —பொ. இரகுபதி எம். ஏ., 1983

6. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் 'யாழ்ப்பாணம் அன்றும் இன்றும்' — மீள்பார்வை
   —பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, 1986